

Dag 1 : **Woensdag 6 mei 2015**
Vertrekplaats : **Velserbroek, Nederland**
Tijdstip vertrek : **7.30 uur**
Naam hotel : **Crown Plaza International Airport, Denver**

Reisverslag: Om half acht vertrekken wij van huis en gaan naar Schiphol. Het is rustig op de weg. Inchecken en koffers afgeven is zo gebeurd. Na de douane zoeken we een koffie shop op, Schiphol wordt alweer verbouwd, dus is het even zoeken waar wij terecht kunnen. Na de koffie lopen we naar de Gate en worden hier gecontroleerd op gevaarlijke spullen. Het instappen gaat vlot, het vliegtuig vertrekt op tijd (ca. 11 uur). De vlucht verloopt vrij rustig, ruim 9 uur zitten lezen en af en toe wat weg dommelen. Landen op een warm vliegveld in Chicago. Bij de immigratiedienst gaat het zeer vlot doordat de balies zijn veranderd. Ook is de bagage er vrij snel zodat wij na de Douane de koffers kunnen afgeven voor de vervolgvlucht naar Denver. Nu hebben wij nog ruim de tijd en gaan met de shuttle train naar het gebouw vanwaar de vlucht naar Denver gaat vertrekken. Hier zoeken we de weg naar buiten het gebouw en vinden een bank in een parkje. Het is hier behoorlijk warm. Blijven een uurtje op het bankje zitten lezen en kijken naar al het verkeer. Gaan dan naar de Security in het gebouw, hier staan lange rijen en moeten we veel wachten. Maar we zijn ruim op tijd bij de Gate. Helaas blijkt er vertraging te zijn omdat het vliegtuig er nog niet is. Gaan pas een uur later de lucht in naar Denver. Eenmaal op het vliegveld in Denver lopen we naar de bagagebanden en pikken onze koffers op. Met de koffers lopen we naar buiten en vinden vlot de hotel shuttle bus die ons naar het hotel brengt. Inchecken en gaan met de koffers naar de kamer op de 2° verdieping. Wij zijn behoorlijk moe van de reis, maar gaan toch nog wat eten (Caesar salade) in het restaurant van het hotel (het is hier ca. 20.00 uur). Tot slot drinken we op de kamer koffie en gaan dan naar bed (zijn nu 24 uur wakker).

Dag 2 : **Donderdag 7 mei 2015**
Van / Naar : **Denver naar Denver**
Naam camping : **Prospect RV Camping**

Reisverslag: Worden zeer vroeg wakker, drinken thee en eten crackers op de hotelkamer. Omdat de vestiging van camperverhuurder Apollo dicht bij het hotel is besluiten we naar Apollo te lopen om te vragen of wij de camper eerder dan 12 uur kunnen ophalen. Het is maar een kwartier lopen, het is alleen buiten erg fris. Even over negen uur zijn we bij Apollo. Een klein kantoortje en wij zien onze camper klaar staan. Hoewel het normaal niet zo vroeg kan, willen zij ons nu wel helpen. Na de papieren en de schouw kunnen we nog vóór 10 uur met de camper naar het hotel rijden. Terug op de kamer gaan we koffie drinken en ons klaar maken voor vertrek. Lezen nog eens de rekening van Apollo en constateren dat de bedragen niet kloppen. Ook hebben wij nog wat punten in de camper ontdekt en besluiten even terug te rijden naar Apollo om dit te bespreken. Brengen de koffers naar de camper en om kwart voor elf checken we bij het hotel uit. Terug bij Apollo worden wat punten opgelost, maar de rekening komt niet rond (moeten we gaan bespreken in Las Vegas).

Het weer is somber, fris maar droog. Bij de vooraf uitgezochte Walmart doen we uitgebreid boodschappen om de eerste week door te komen. Omdat het ondertussen al aardig laat is geworden gaan we, met wat we nu hebben verzameld, betalen en naar de camper brengen. In de camper eten we nu eerst op ons gemak een broodje. Onderwijl bedenken we nog wat wij nog meer voor boodschappen nodig hebben en gaan die dan halen. Tegen 3 uur rijden we verder naar de thuis gereserveerde camping in Denver. Op de camping worden we aardig ontvangen, krijgen plek 58. De camping lijkt wat rommelig maar is vooral gevuld met lang gebruikers. Gaan onze boodschappen opruimen, de koffers uitpakken en in de kasten bergen. De lege koffers kunnen wij achter in de laadruimte van de camper kwijt. Bij het thee zetten constateren we dat het gas (propeen) maar heel laag kan branden. Gaan even naar Nancy (van de receptie) en vragen haar om Apollo te bellen. Het Apollo kantoor verwijst ons naar het algemene nummer. Nancy belt een lokale gasman voor advies, hij adviseert om de gaskranen een paar keer open en dicht te draaien. Dit lijkt wel wat te helpen. Wij wachten af of het wellicht beter gaat worden. In de avond blijkt ook de kachel niet echt heet te worden. Zijn moe, het gaat flink regenen en gaan vroeg naar bed.

Dag 3 : **Vrijdag 8 mei 2015**
Van / Naar : **Denver naar Denver**
Naam camping : **Prospect RV Camping**

Reisverslag: Vannacht is er veel regen gevallen en er wordt nog veel regen verwacht evenals sneeuw. Staan om zes uur op (het tijd ritme is nog niet hersteld). Omdat het gas niet hoog kan branden (de druk op de leidingen is nog steeds te laag, kachel en heater worden wel warm maar erg langzaam) en wij er toch wat aan willen laten doen, lezen we de papieren van Apollo en zien dat wij tot \$ 100 kunnen besteden voor kleine reparaties e.d. en gaan daarom om 9 uur naar Nancy om de gasman te vragen te komen.

Wij kijken naar de TV en horen dat het in deze buurt t/m zondag slecht weer blijft!

Even over twaalf uur komt de gasman, gelukkig is het net even droog. Gasman doet wat metingen en vindt op een gegeven moment dat de toevoer slang zit afgeknelde. De slang wordt vervangen, het gasstel brandt nu meteen prima en wij voldoen de rekening.

Volgens ons plan zouden we vandaag, met de bus, naar het centrum van Denver willen gaan maar gelet op de weersverwachtingen zien we daar vanaf. Na de lunch rijden we naar een AAA kantoor in de buurt en krijgen hier een enorme regen bui met onweer. Bij AAA veel wegenkaarten uitgezocht en gratis gehad. Een mevrouw van de AAA maakt voor ons een rijroute. Ziet er mooi uit maar bevat eigenlijk alleen de rijroute en geen toeristische informatie zoals wij gehoopt hadden.

Halen bij de naastliggende Safeway, als dank voor de hulp, bloemen voor Nancy en nog enkele andere boodschappen zoals een plantje op tafel voor Moederdag. Terug naar camping en brengen we de bloemen naar Nancy, zij is er blij mee. Het gaat weer regenen en het blijft maar regenen!

Dag 4 : Zaterdag 9 mei 2015

Van / Naar : Denver naar Pueblo

Naam camping : KOA Pueblo

Reisverslag: Het lijkt wat droger te zijn geworden, maar als we ontbijten gaat het toch weer hevig regenen. Op de radio horen we waarschuwingen voor de hevige regenval en sneeuw in de bergen. Om 9 uur lopen we, in de regen, naar het kantoor voor nadere informatie. Helaas is Nancy er niet maar krijgen wel advies over de te rijden wegen. In ons plan zouden wij naar het Rocky Mountains Park gaan maar nu de weersverwachtingen zo slecht zijn besluiten we het plan te vergeten en naar het zuiden af te zakken. We vertrekken dus uit Denver. Het regent nog licht en later wordt het wel droog. Helaas is weinig te zien van de bergen of landschap. Bij de plaats Castle Rock (net onder Denver) stoppen we bij een groot centrum met Outlets shops. Gaan in verschillende winkels vooral naar schoenen en kleding kijken. Het is echt een zeer groot center met vele bekende merknamen als Levi, H&M, Reebok, etc. Tussen door eten we de lunch in de camper. Als we 2 paar schoenen hebben gekocht en we moe worden, drinken we in de camper nog een glas jus orange voor we verder gaan rijden. Om de I-25 South op te gaan kost tijd en geduld vanwege de grote verkeersdrukte en wegwerkzaamheden. Eenmaal op de I-25 krijgen we regen en wat natte sneeuw, er wordt rustig gereden. Bij Colorado Spring ligt er een aardig pakje natte sneeuw op de weg. Tegen half zes zijn wij op de KOA Pueblo. Nemen een plek met Full Hook-up. Als we staan gaat Jan dumpen (slang lek!) en alles aansluiten in de regen. Drinken in de camper thee en daarna eten we brood (Zaterdag!). Lopen naar de receptie (droog) en kopen ijs en milkshake voor het goede doel van kinderkampen (kanker). Maken een praatje met een Amerikaans echtpaar. In de avond, voor het eerst foto's op de website gezet.

Dag 5 : Zondag 10 mei 2015 (Moederdag)

Van / Naar : Pueblo naar Del Norte

Naam camping : Woods And River RV Park

Reisverslag: In de ochtend is het droog maar vrij koud (< 10 gr). Het blijft praktisch de hele dag droog! Omdat wij gisteravond constateerde dat de Sewer Hose lekt, kopen we een nieuwe slang op deze KOA camping. Het is nog wel even werk om de koppeling over te zetten! Ellie gaat het eerste stuk over de I-25 rijden. Bij een Rest-area stoppen we om koffie te drinken. Dan gaat Jan rijden en in Walsenburg gaan we voor het eerst tanken. In het dorpje Walsenburg rijden we verkeerd en komen weer op de I-25 uit. We moeten nu ca. 7 mijl doorrijden voor we kunnen draaien. Waar we draaien kunnen wij ook mooi stoppen om te lunchen, met mooie uitzichten op het landschap. Terug in Walsenburg nemen wij nu de goede afslag en blijven op weg 160 West rijden. Gaan de mooie North La Veta (2870 m) pas over naar Alamosa, onderweg zien we de besneeuwde toppen en donkere wolken. In Alamosa stoppen we bij een Walmart en kopen wat kleding (zo te zien heeft het hier net behoorlijk geregend). Rijden daarna het laatste stuk naar Del Norte. Het begint nu wel te sputteren, in Del Norte is een camping snel gevonden. Er staan slechts enkele campers, na betaling mogen we zelf een plek uitzoeken. Het gaat nu wat harder regenen. Jan sluit E en W aan, Ellie zet thee en gaat eten klaar maken. In het begin van de avond gaat het (natte) sneeuwen. Voor de zekerheid (vorst gevaar) haalt Jan de waterslang binnen. Verder zitten lezen in de camper.

Dag 6 : Maandag 11 mei 2015

Van / Naar : Del Norte naar Bayfield

Naam camping : Riverside RV Park

Reisverslag: Het is in de camper fris en buiten is het koud. Een wat witte wereld. De natte sneeuw/regen is bevroren en als witte deken blijven liggen. Maar de lucht is geheel blauw! Als de zon warmer wordt is het witte snel verdwenen. Om even over negenen lopen we langs de Rio Grande rivier. Drinken in de zon koffie en lezen nog wat in de zon. Half elf vertrekken we en rijden naar weg 160 West.

Een mooie weg en wij gaan de Wolf Creek Pass (10850 ft, 3309 m.) over. Net over de Pass is een parkeerplaats met een zeer weids uitzicht. Hier stoppen we voor foto's en maken een praatje met een Nederlands echtpaar die met kleine kinderen in een camper aan het rond trekken zijn. Om van het weer en het uitzicht te genieten zetten we de stoeltjes uit en eten hier een broodje.

Een uurtje later zijn we bij de Chimney Rock NM. Het park is nog gesloten maar wandelen mag wel. Normaal gesproken rij je tot de eerste parking en ga je met een shuttle busje naar boven en krijg je een excursie naar de funderingen van stenen gebouwen die hier 1000 jaar geleden hoog op de berg zijn gemaakt. Nu kan je wel over de weg lopen, maar mag je niet naar die overblijfselen lopen. Ondanks de warmte gaan we lopen en zien wel hoe ver wij komen. Het is ca. 2,5 mijl naar boven (en 2,5 mijl terug). Met wat rust nemen komen tot het hoogste punt (hierna is beschermd gebied en alleen met gids te bezoeken). Bij de bovenste parkeerplaats ligt ook een fundering van het Ridge House. We nemen natuurlijk foto's van fundering. We lopen in 2 uur heen en in 1,5 uur terug.

Half zes, drinken wat, zetten de camper dwars op de parkeerplaats met zicht op de rock. Ellie maakt eten klaar en kunnen we ter plaatse eten. Even voor zeven uur rijden we verder richting Durango. Stoppen bij de eerste camping die open is (7.45 uur). Het is een vrij drukke en donkere camping.

Dag 7 : Dinsdag 12 mei 2015
Van / Naar : Bayfield naar Durango
Naam camping : Westerly RV Park

Reisverslag: Als we wakker worden schijnt de zon. Na de koffie rijden om ca. 10 uur de camping af. Durango is ca. 20 mijl verder. In Durango parkeren we de camper op een terrein nabij de spoorweg van Durango-Silverton. We lopen als eerste naar het oude station. Kijken in het gebouw en in de winkels. Kopen hier een beker koffie en gaan voor het stationsgebouw in het zonnetje zitten. Het zijn behoorlijke bekers, dus echt "snel" opdrinken is er niet bij. Nog half gevuld nemen we de bekers mee en lopen de Mainstreet in. Bekijken winkels en huizen, kopen bij de Postoffice postzegels en in een winkel 2 T-shirts. Bij de stations-winkel kopen we een gevoerd zomerjack voor Jan (hadden we eerder gezien). Half een zijn we bij de camper terug en gaan we op pad richting Silverton (weg 550). Bij een warmwaterbron langs de weg stoppen we, nemen foto's en gaan op deze parkeerplaats lunchen. Daarna rijden we de passen Coal Bank Pass (10640 ft) en Molas Pass (10899 ft., 3325 m.) op. Hier trekt Jan zijn nieuwe warme jas aan. Nadat we foto's hebben genomen (nog net voor dat er een hagelbui is) blijkt de rits van de jas niet goed te werken. Wij besluiten terug te rijden naar Durango. Eenmaal in de stationswinkel krijgen we een andere jas mee, met excuses. Nu hebben we nog wat tijd en steken de weg over naar een Alberson vestiging en halen brood, melk en nog boodschappen. Als we naar buiten willen lopen is er een flinke onweersbui, wachten even tot het minder is en gaan dan snel naar de camper. In de regen rijden we weer richting Silverton maar stoppen, in de regen, ca. 5 mijl buiten Durango bij een camping. Tegenover deze camping is een Hotspring en dat lijkt ons wel wat om hierin te gaan. In de regen wil Ellie snel uitstappen om in te checken bij de campground, maar zij stoot behoorlijk haar scheenbeen tegen de autodeur. Even wat later zien we bloed door haar witte broek heen komen. Ellie stelpt het bloed in de camper en Jan vult de papieren in. Ellie komt wat later toch luisteren hoe het met de hotspring zit. Ondertussen blijft het behoorlijk regenen. Als we op onze plek staan verzorgen we eerst de wond van Ellie en kan Ellie haar witte broek gaan behandelen. Even snel het elektra aansluiten en dan gaat Ellie pannenkoeken bakken. We gaan niet naar de hotspring vanwege (regen / onweer en het is al laat geworden). In de avond blijft het steeds maar regenen.

Dag 8 : Woensdag 13 mei 2015
Van / Naar : Durango naar Ouray
Naam camping : 4J+1+1

Reisverslag: Met opstaan is het mooi weer! Drinken buiten onze koffie en maken een praatje met de beheerder die zijn hond uitlaat. Kort na vertrek gaan we tanken om met een gerust hart weer de eerder genoemde passen op te gaan. Het is duidelijk dat het vannacht in de bergen heeft gesneeuwd, vooral op de hogere niveaus is veel sneeuw gevallen. De weg is prima schoon en we rijden dan ook in één keer door naar Molas Pass. Door de sneeuwval van vannacht ziet het er mooier uit dan gisteren. Op de Molas Pass nemen we eerst foto's en zien aan de sneeuw op bankjes dat hier zeker 10 cm is gevallen. Ellie zet koffie en Jan zet de stoeltjes in de zon voor het koffie drinken. Het is een komen en gaan van auto's. Er komt ook een Cruise camper, meneer gaat foto's nemen en mevrouw zet stoeltjes neer, dit moeten Hollanders zijn! Maken een praatje over de camperreizen. Wij gaan wat later weer verder en nu dan de Molas pass af. Er volgt een prachtige weg door de bergen. En we gaan nog een pass over van 11.000 ft. Een deel van deze weg wordt de Million Dollar Highway genoemd. Meer dan 100 jaar geleden werd hier goud en zilver gevonden en kwam er een pad door de bergen. Dit pad werd later als tolgeweg verbreedt voor paard en wagens. Dit koste toen erg veel geld per mijl. Veel foto's gemaakt en gestopt bij een waterval. Hier had men een soort uitstekend terras gemaakt om beter naar de waterval te

kunnen kijken. Op een uitzichtpunt net voor Ouray krijgen we een regenbui. We gaan hier een broodje eten en als het droog wordt, kunnen over het stadje uit kijken. Dan het laatste stukje naar beneden en door de Mainstreet tot de afslag naar de camping. Bij camping ingecheckt en een plek uit gezocht. Het hele stadje ligt rondom in de bergen (met vrij steile hellingen). Inmiddels schijnt de zon weer volop en gaan we buiten op onze stoeltjes zitten, wat lezen en wat drinken. Om een uur of drie lopen (5 min) we naar het zwembad en de hotspring. Kijken wat het kost en wanneer het open is. Besluiten meteen te gaan, lopen naar camper terug om de zwemspullen te halen. Een kwartiertje later liggen we in het water van 98 gr F (35 gr C) en wat later in het warmste deel van het zwembad (40 gr C). De zon schijnt volop en wij vinden dit heerlijk. Af en toe even het water uit. Als de zon achter de berg verdwijnt kleden wij ons aan en gaan we terug naar de camper. Na het avondeten lopen we een rondje langs de hotspring (nog steeds open) en door het stadje.

Dag 9 : Donderdag 14 mei 2015

Van / Naar : Ouray naar Salida

Naam camping : Wilderness Expeditions

Reisverslag: Vandaag wordt er hier in Ouray regen verwacht en vanaf vrijdag zelfs sneeuw. Besluiten naar het oosten te trekken, richting Colorado Springs waar het op zondag zonnig zal zijn (dan willen we met de tandradbaan gaan rijden). Koffie drinken we in de zon, maar al snel betreft het. Ellie gaat in de Laundry in 2 machines kleding wassen. Nadat de was klaar is gaan we foto's nemen bij de hotspring en in het stadje. Het begint zeer licht te regenen. Nemen toch nog wat foto's in de Mainstreet en halen nog enkele boodschappen in de lokale supermarkt. Met regen rijden wij het mooie Ouray uit. Kort daarna wordt het droog en blijft het onze hele weg droog maar blijft het wel bewolkt. Onderweg laten we de propeentank vullen en eten in de camper een broodje. In het naast liggende terrein zien we de prairiehondjes naar ons kijken. Bij Montrose gaan we de weg 50 op. Hier hebben wij al eens eerder gereden. Met een rustig gangetje genieten we van de omgeving. Bij het meer Gunnison stoppen we voor een glas vruchtensap en zitten we in de zon. Omstreeks vier uur staan we onder aan de Monarch Pass en besluiten na de Pass een camping te zoeken. Op de passweg maken we een stop voor thee. Hier zien wij aan de strepen op de weg dat er een auto van de weg af in het dal is gereden. Ook zijn er twee dames die denklijk nog wat spullen uit dal aan halen waren (er was geen auto meer te zien). Boven op de Monarch pass (11 350 ft, 3448 m.) even gestopt voor een foto. Aan de andere zijde van de pass uitgekeken naar een camping, want de eerder uitgezochte camping bevat ons niet. Met toeval zien we op een kruising in Salida een bord met campground. De campground ligt om de hoek en we gaan hier staan. Een kleine campground met uitzicht naar "Zwitserse bergen". Na het avondeten lopen we naar de Walmart (die achter de campground aan de overkant van de weg ligt) en kopen enkele boodschappen. Gaan kaarten naar familie en vrienden schrijven.

Dag 10 : Vrijdag 15 mei 2015

Van / Naar : Salida naar Green Mountain Falls

Naam camping : Rocky Top Motel & Campground

Reisverslag: Vanmorgen zon (ook donkere wolken). Lopen nog even naar de Walmart om te zien of we hier WiFi hebben (is er niet). Kopen toch nog enkele dingen. Na de koffie in de zon vertrekken wij om elf uur. Onderweg zijn er buien met regen en hagel maar er is ook zon. Lunchen onderweg (veel wind) op een open vlakte. Bij Florissant Fossil Beds NM lopen we naar de informatie, krijgen een wandelkaart en betalen de toegang. Lopen de Perifiriet trail, maken een leuke wandeling met interessante versteende Red Wood bomen (althans het onderste stuk hiervan).

Van uit Florissant Fossil Beds park rijden we door een prachtige omgeving naar Cripple Creek. Vlak voor het stadje gaan we tanken, want de meter gaat naar leeg. Cripple Creek was een goudzoekers stadje en er wordt nog steeds goud gezocht getuige de enorme afgegraven bergen grond. We parkeren de camper en lopen de hoofdstraat in. Het blijkt een echt gok stadje te zijn, oud uitziende gevels maar een modern casino en grote parkeergarages! Dit verklaart de grotere verkeerdrukke naar dit afgelegen en hoog gelegen plaatsje. Terug rijden we over weg 67, hetgeen ook een mooi gelegen weg is. Terug op weg 24 kiezen we een campground vlak voor Manitou Springs. We krijgen een redelijk grote plek op de vrijwel volle camping. Na het avondeten maken we een rondje over het terrein.

Dag 11 : Zaterdag 16 mei 2015

Van / Naar : Green Mountain Falls naar Cascade

Naam camping : Lone Duck Campground

Reisverslag: Als we opstaan is de zon nog achter de heuvel. De lucht is aardig blauw. De voor- en nadelen afwegend zou het prettig zijn als de dame van de receptie voor ons tickets voor de tandradtrein naar de top van de Pike Peak kan bestellen. We lopen om 9 uur naar de receptie en vragen haar medewerking. Na een telefoontje blijkt dat de wachttijd om tickets te bestellen erg lang is.

Mevrouw beveelt ons aan om gewoon langs te gaan, het is hier vandaan ca. 10 mijl rijden. We besluiten nu meteen weg te gaan. Het is inderdaad dicht bij, maar in Manitou is het een drukste van jewelste. Met moeite komen we met de camper het straatje door naar de Pikes Peak COG Railway. Parkeren in de buurt lijkt onmogelijk. We besluiten een stuk terug te rijden en daar te parkeren en dan lopend te gaan. Parkeren in Manitou is erg lastig, is niet ingericht op campers en het stadje is voor een groot deel betaald parkeren. Wij kunnen de camper net buiten de betaald zone parkeren bij een park. Na koffie gedronken te hebben gaan we lopen, een half uurtje berg opwaarts. Bij het station bestellen we de kaarten nadat we in de rij hebben gestaan. Daarna even uitblazen in de zon en genieten / kijken naar de drukte bij het station. Er komt een trein binnen zodat we kunnen zien hoe dit gaat. Dan lopen we terug naar de camper en krijgen onderweg een klein buitje. Besluiten nu meteen naar de Garden of the Gods te rijden, want dit ligt hier vandaan bijna om de hoek. Helaas staat er een bord bij het park dat er geen RV in mag. We gaan nu via de weg 24 en de I-25 naar het bezoekers centrum van de Garden of Gods. Bij het bezoekerscentrum blijkt dat je wel met de camper door had mogen rijden maar dat mogelijk de bochten in het park te krap kunnen zijn. We rijden naar de eerste parkeerplaats waar ook ruimte is voor campers. Het is een zeer populair (en gratis) park zo dicht bij Colorado Springs. Wij maken een mooie wandeling om de rotsformaties. Geheel grillige vormen waarin je allerlei dieren of mensen kan zien. Na het wandelrondje rijden we verder naar de Balans Rock. Ook hier weer een drukte van belang ondanks iets regen. Rijden het park uit en gaan weer naar weg 24 en naar een andere camping. Het regent nu zeer behoorlijk. Op camping stappen we in de regen uit om te betalen en naar een plek rijden. Het is even lastig inparkeren met die regen en de modderige grond. Als het later droog is gaat Jan alles aan sluiten. Na het eten zetten we weer foto's op de website. Verder maken en leggen we alles klaar voor morgen.

Dag 12 : Zondag 17 mei 2015
Van / Naar : Cascade naar Monument
Naam camping : Colorado Heights camping resort

Reisverslag: Wij staan vrij vroeg op en zien een vrijwel blauwe lucht. Kwart voor acht rijden we de camping af. Om acht uur zijn we bij het treinstation in Manitou Springs en worden we gewezen waar onze camper kan staan. Daarna halen we onze tickets op. Door de sneeuwval van de afgelopen nachten is het nog niet bekend of wij tot op de top kunnen rijden, dit wordt om 9 uur bekend gemaakt. Wij gaan bij de camper koffie drinken, uiteraard zitten we buiten op onze stoeltjes om alle drukte aan te zien. Tegen negen uur gaan we naar het station. Naar wat wordt omgeroepen begrijpen wij dat de trein niet tot de top kan gaan vanwege de sneeuw en wind. Ondanks dat willen wij toch wel mee gaan. In de trein hebben wij vaste plaatsen en zitten tegenover een Amerikaans echtpaar. Aan boord is ook een soort conductrice die verteld wat wij onderweg zien en waar wij rijden. Vertrekken op tijd, 9.20 uur, en de trein rijdt vrij langzaam de berg op. Op het steilste deel is hellingshoek 25%. Wij gaan tot een grote sneeuwveld, ongeveer bij Windy Point op ruim 12.000 ft (3700 m) en hier blijft de trein stil staan en kunnen er foto's worden genomen. Maar staan gaan valt niet mee omdat de trein behoorlijk in de stijgstand stil staat. Dan rijden we terug tot Four Miles op 9655 ft en hier wachten wij tot een andere trein naar boven komt. Ondertussen kunnen we de trein uit en een stuk lopen, foto's maken van de mooie omgeving e.d.

Als de andere trein gepasseerd is gaan wij terug naar het begin station. Hoewel het erg jammer is dat wij niet tot 14.155 ft (4.270 m.) konden komen is het toch een leuke en mooie tocht met vele uitzichten het dal in. Wij zijn nu iets vroeger terug (12.00 uur) dan gepland en gaan in de camper even een broodje eten. Wij zien vele trimmers van de berg achter ons af komen lopen. Hierdoor zien we ook dat wij redelijk makkelijk naar boven kunnen lopen. En dat gaan we ook doen en vanaf dit pad hebben wij een mooi uitzicht over het treinstation en het hele dal naar Colorado Springs. Daarna verlaten wij Manitou Springs en rijden we weer naar de Garden of the Gods. Als we net geparkeerd staan krijgen we een flinke bui die we lekker zittend in camper afwachten. Als het droog is gaan we een wandeling maken maar nu een grotere ronde om een aantal blokken van de grote rode kalkzand rotsen. Een leuk pad en nu kunnen we ook op een afstandje de slapende reus zien in één van de rotsen. Onderweg zien we, vlak voor ons, een Deer lekker eten aan de jonge blaadjes. Lopen een uur, ca. 4 km. Verlaten hierna het park en gaan via de snelweg I-25 richting Noorden tot het plaatsje Monument. Bij Monument weten we even niet hoe de camping is te vinden (geen borden) maar via een programma op de tablet zien we hoe wij moeten rijden. Op de camping vlot ingecheckt en in een lichte regen sluiten we de camper aan. Na het eten maken we rondje over de camping. Het regent daarna bijna de gehele nacht!

Dag 13 : Maandag 18 mei 2015
Van / Naar : Monument naar Golden Gate Canyon SP (Golden)
Naam camping : Reverend's Ridge Campground

Reisverslag: Door het donkere weer staan we wat later op dan normaal en gaan pas tegen elf uur van de camping af. Rijden naar Castle Rock en bezoeken hier de Walmart om onze voorraden levensmiddelen aan te vullen. Na de lunch steken we zo ongeveer de weg over en komen we weer bij het Outletcentrum. Hier gaat Ellie nog een 2^e paar schoenen kopen (omdat dit type schoen zo lekker loopt) en dit 2^e paar krijgt zij (alsnog) voor de halve prijs. Rijden daarna via de snelwegen in Denver naar Golden. Door de stad Denver heen rijden (2 x 6 banen) is even goed opletten, maar het lukt weer. Bij Golden gaan we naar de Lookout Mountain, helaas rijden wij hier in de wolken en is er geen look out maar wel het graf en museum van Buffelo Bill (William Cody). Natuurlijk gaan we kijken bij het graf en in het museum. De man heeft zijn Nickname te danken aan het vlees (buffelo's) schieten voor de treinbaan werkers. Later heeft Buffelo Bill een grote show gehad met Indianen en cowboys. Met deze show heeft hij ook Europa bezocht. Inmiddels is het vijf uur geworden en gaan wij op weg naar de uitgezochte camping in het Golden Gate Canyon SP. Eerst ca. 20 mijl over I-70 en dan over weg 119 naar het noorden, een mooie weg langs en door grote rotspartijen. Helaas wat somber door de laag hangende wolken. Komen door Black Hawk, een ongelofelijk vreemd dorp met alleen grote gokpaleizen!! De weg naar het State Park gaat hoger en hoger en uiteindelijk vinden we de afslag. Over een zeer modderige weg komen we bij de camping waar wel asfalt wegen zijn. Betalen via een envelop en zoeken een plek (er is nog één andere camper op terrein). De camping ligt op een hoogte van ca. 9.100 ft (2.800 m). Sluiten het elektra aan en Ellie begint de maaltijd klaar te maken. In de avond verslag gemaakt op de computer en zitten lezen.

Dag 14 : Dinsdag 19 mei 2015
Van / Naar : Golden Gate Canyon SP (Golden) naar Fruita
Naam camping : Monument RV Resort

Reisverslag: Wij worden wakker in een witte wereld en het sneeuwt nog steeds. Na de koffie gaan we een klein ommetje lopen over het terrein. De sneeuw is papperig zodat het niet glad is. In de loop van de ochtend verlaten we deze campground. Het blijft sneeuwen en het zicht is slecht, maar de wegen zijn schoon. Ook op de Interstate 70 is alles sneeuw wat de klok slaat, met aangepaste snelheid gaan we naar het westen. Als we de Vail Pass (10.666 ft) over zijn wordt het lichter in de lucht en is het sneeuwen over. Wel regent het af en toe maar ook dit neemt steeds meer af. Bij Eagle gaan we naar een Rest Area / Informatie en vragen een folder van Glenwood en speciaal van de Hotspring en de campings. Ellie koopt een Colorado rugzakje. Verderop op de I-70 worden wij verrast door de mooie en nauwe Glenwood Canyon. Een vrij nauwe canyon met hoog oprijzende wanden van een brokkelig steen soort. De snelweg lijkt er maar net doorheen te kunnen lopen. Erg bijzonder om te zien. Zoals gezegd was het plan om in Glenwood in de hotspring (buiten zwembad) te gaan, helaas bleek er geen ruimte te vinden om onze camper te parkeren. En daarbij komt een geweldige drukte in dit kleine stadje en de dreigende wolken (het begint te regenen). Wij gaan toch maar verder! Bij Rifle stoppen we weer op een Rest Area met een informatiebalie en vragen hier ook naar campings en naar het Colorado NM. De info die wij krijgen is beperkt maar wij kiezen er voor om door te rijden tot Fruita vlak bij het Colorado NM. Het weer klaart goed op, rijden af en toe in de zon. In dit gebied zien we veel olie winning veldjes. Tegen zessen zijn we bij Fruita en willen bij een State Park overnachten maar deze camping is vol bezet! Gelukkig ligt tegenover het SP een commerciële campground waar we wel kunnen staan. De lucht temperatuur is hier aangenaam te noemen en de zon schijnt. Na het eten gaat Ellie 2 wasmachines vullen en de lakens verschonen. Al met al wordt de dag zeer nuttige afgesloten.

Dag 15 : Woensdag 20 mei 2015
Van / Naar : Fruita naar Colorado NM
Naam camping : Saddlehorn

Reisverslag: Het is 's morgens vroeg al zonnig. Na de ochtend zaken rijden we meteen naar het Colorado National Monument welke enkele mijlen van de camping af ligt. Volgens een bord bij de ingang is, i.v.m. tunnels, de maximale hoogte 12 ft. De Ranger geeft echter aan dat onze camper makkelijk past. De toegangsticket is 7 dagen geldig. Een prachtige en bochtige weg die flink stijgt. Bij het visitor center stoppen we om wandelroutes te vragen. Vervolgens gaan we over de Rim (de weg op de rand van de canyon) rijden, de gehele weg door het park is 23 mijl lang. Onze eerste stop is bij Otto Trail, hier nemen we eerst koffie. Dan lopen we de trail, aan het einde van de trail staan we op de rand van het plateau en kunnen we de verschillende "zuilen of rocks" goed zien. De Independence Rock is de bekendste rock waar elk jaar op 4 juli de Amerikaanse vlag op wordt gezet. Zo gaan we nog een paar van deze trails doen. Bij de Devils Kitchen picknick plaats (bijna aan het einde van de weg) staan een paar schoolbussen en is er geen ruimte meer voor onze camper. We besluiten terug te rijden (ook

omdat het gaat sputteren) en op de campground te kijken of wij hier kunnen overnachten. Bij de campground is een bord waarop te zien is welke plekken zijn gereserveerd. Na een rondje te hebben gereden kiezen we een plek. Alleen zetten wij de camper andersom i.v.m. ons bed (kussen moet hoger liggen dan voeten). Blijven bij de camper zitten en gaan lezen. De kinderen van de schoolbussen staan ook op de camping en maken met veel geluid kenbaar dat zij er zijn. Na het avondeten maken we een wandeling langs de rand van de canyon tot voorbij het visitor center en hebben dan prachtige vergezichten naar het stadje Fruita en in de verte liggen in de zon de hoge bergketens van Colorado.

Dag 16 : Donderdag 21 mei 2015

Van / Naar : Colorado NM

Naam camping : Saddlehorn

Reisverslag: Vandaag is het weer wat wisselend, maar gelukkig is er ook vaak zon. Vandaag vertrekken er vele gasten van de campground. Wij willen nog een nacht blijven en reserveren meteen een plek aan de overzijde vanwaar wij meer het dal in kijken. Daarna rijden wij naar het Welcomcenter in Fruita en gaan daar dumpen en fresh water tanken. Dan rijden we via de weg naar de andere ingang van het park om zo snel mogelijk bij de picknick plaats Devils Kitchen te komen. Nu staat er maar één schoolbus en kunnen wij onze camper wel kwijt op een aantal gewone parkeerplaatsen. Drinken koffie in de zon, trekken de bergschoenen aan en kiezen dan voor de wandeling naar de Devils Kitchen. Een leuke wandeling, eerst redelijk vlak maar dan omhoog. Op de heen tocht komen we de kinderen van de schoolbus tegen die weer terug gaan. Bij het omhoog gaan dwalen we te ver af (er staan geen bordjes of merktekens) en gaan in de zon eerst rustig een broodje eten. Dan zien we in de verte mensen tussen recht opstaande rotsen staan, dat moet de Devils Kitchen zijn! en weten nu waar wij moeten zijn. Lopen/klauteren daar ook naar toe. De Devils Kitchen is een ruimte tussen zeer grote rode recht opstaande blokken. Jan klimt daarbinnen nog naar een niveau hoger in de "Kitchen" om foto's te nemen. De terug tocht gaat aanzienlijk sneller. Wij zijn beide best wel wat moe (door hoogte meters en dus lagere luchtdruk?) en gaan op ons gemak terug naar de camping waar we heerlijk gaan zitten lezen.

Dag 17 : Vrijdag 22 mei 2015

Van / Naar : Colorado NM naar Thompson Spring (Utah)

Naam camping : Balland RV Park

Reisverslag: Rijden in de zon om ca. 9 uur van de camping af. Rijden op ons gemak de hele Rim af tot aan de Devils Kitchen picknickplaats. Hier gaan we in de zon koffie drinken en onze bergschoenen aan doen. Half elf gaan we op pad en nu naar de No Thoroughfare Canyon tot aan de eerste waterval. Het is een uurtje lopen langs een klein beekje. Het pad slingert af en toe over de beek heen. Het is een leuk pad en we komen af en toe mensen tegen. Rondom ons heen komen wel donkere wolken en Ellie hoort gerommel. Bij het watervalletje kunnen we niet goed overzien hoe de lucht er uit ziet. Wij gaan het pad verder door en moeten met klimmen en klauteren een heuvel op. De donkere wolken met onweer die wij nu zien doen ons besluiten om terug te gaan (tenslotte was de waterval onze bestemming). Komen gelukkig geheel droog en in de zon terug bij de camper. Rusten uit en gaan broodje eten. Daarna lopen we naar de Echo Canyon. Om ons heen zijn wel donkere wolken maar wij lopen regelmatig in de zon. Lopen over een stijgende vlakke van gladde stenen en daarna weer dalend alvorens wij in een smalle canyon komen te lopen. Na deze canyon wordt de ruimte tussen rotsen veel groter en verdwijnt het pad. Helaas is het niet zo als de folder aangeeft dat er veel bloemen zijn. Na een kleine rustpauze lopen we de zelfde weg terug naar de camper. Als we in de camper zijn vallen er enkele grote regendruppels! Het is inmiddels half vier en wij gaan het park verlaten en rijden naar de Walmart in Grand Junction voor enkele inkopen. Daarna rijden we via de I-70 naar de afslag van Fruita en gaan weer bij het Welcom center dumpen en water tanken. Jan probeert via de WiFi van het Welcom center contact te maken maar dit mislukt. Over half zes rijden we weer de I-70 west op richting de staat Utah. De weg is vrij eentonig en saai. Bij Thompson Spring is het Welcom Center van Utah en hier halen wij folders en een klein gidsje met campings. Blijkt er ook een camping in Thompson Spring te zijn! Rijden hier naar toe en kunnen staan! De lucht is weer donker geworden en zien regelmatig onweer flitsen. In de avond gaat het regenen. Wij kunnen na een paar dagen weer internetten om de kinderen te laten weten waar wij zijn!

Dag 18 : Zaterdag 23 mei 2015

Van / Naar : Thompson Spring naar Montecilli

Naam camping : Roughlock RV Park

Reisverslag: Na het ontbijt maken we een plan de campagne van wat we de komende dagen willen gaan doen. Besluiten om in elk geval in Utah een paar Hotsprings te gaan bezoeken. Maar gaan nu eerst naar het Dead Horse SP nabij Moab. De zon schijnt, het is fris en er zijn donkere wolken. Tanken

benzine (Utah is duurder dan Colorado). Het is al met al toch wel een uurtje rijden. Op de parkeerplaats van het park is het erg druk, maar we kunnen de camper kwijt. Het gaat regenen, wij gaan koffie drinken, lunchen en wachten (lezen) tot de bui over is. Lopen even naar het info center (kijken) en gaan dan onze rugzakken halen. Lopen langs de East trail naar de Dead Horse Point. Vanaf deze trail heb je steeds mooie uitzichten en vooral 2 helder blauwe (stuw) meren vallen duidelijk op. We spreken met Nederlanders en praten over camperreizen. De trail naar de punt is ca. 2 mijl en voert over een goed begaanbaar pad. De uitzichten zijn mooi, maar er komen steeds laaghangende (regen) wolken over en voelen dan ook af en toe regen spetters. Even later lopen we weer in de zon. Op de punt kan je ver beneden je de Colorado River zien lopen. Bij de punt is het zeer druk, er staan drie bussen met toeristen. We willen langs de West trail terug lopen, deze is flink langer. Helaas gaan de wolken weer samentrekken en dreigt de regen. Wij gaan een stuk via de autoweg terug lopen (is sneller) en het laatste eind via het pad van de East trail pad. Op de parkeerplaats komen we weer de Nederlanders tegen en wij laten onze camper zien.

Omstreeks half vijf verlaten wij het park en gaan richting Montecelli. Als we door Moab rijden is het erg druk (zelfs het Arches Park is gesloten wegens de drukte!) en Montecelli is verder weg dan gedacht en we nemen een camping die net na de afslag naar het Canyonlands NP ligt. Blijkt er ook een gezellig restaurant te zijn. Op de camping is plaats, zetten de camper aangesloten neer en gaan naar het restaurant. Een gezellige zaal met boven een balkon van het hotel deel. Veel dieren en Amerikaanse antieke Country spullen aan de wand. Het eten (en de bier en wijn) is goed en (te) veel. Terug in de camper koffie gedronken en verslag gemaakt.

Dag 19 : Zondag 24 mei 2015
Van / Naar : Montecelli naar nabij Canyon Lands Needles district
Naam camping : Needles Outpost

Reisverslag: Vanaf de camping rijden we een paar mijl terug tot de afslag naar Canyonsland NP. Deze weg voert eerst door een prachtig gebied van de National Forest naar Canyonsland National Park. De ingang is 30 mijl verder! Het is zonnige dag met wolkenvelden. Onderweg is er een parkeerplaats bij de Newspaper. Hier hebben Indianen zo'n 2000 jaar geleden al tekeningen op donkere rotswanden in gekrast. Wij hebben dit al vaker gezien, maar deze zijn nog mooi helder en duidelijk. De eerste stop in het NP is het visitor center. Hier kijken we naar wandel mogelijkheden. Er zijn een viertal korte wandelingen te maken. Wij beginnen bij de Roadside Ruin. Een korte wandeling met nummers bij planten en bomen. Halverwege is te zien hoe vroeger onder een uitstekende rots beschutting is gezocht door stenen te stapelen. Daarna rijden we naar de Cave Spring. Hier staan wat meer auto's. Een iets langere wandeling. Er staan vele zeer grote stenen die op paddenstoelen lijken. Boven op een (vaak) grijze steen en daaronder rode steen. De rode steen slijt veel sneller af zodat er een soort paddenstoel ontstaat. De Indianen en later ook de cowboys maakte hier gebruik van door bij slecht weer hier te schuilen voor regen, sneeuw en wind. Op de wandeling was ook een nagebouwde cowboy schuilplaats te zien.

Daarna rijden wij naar de Slickrock trailhead, hier is het erg druk (lang weekend voor Amerikanen). Moeten de camper wat verder weg parkeren. Gaan eerst lunchen en lopen dan in twee uur de route. Heel veel over grote steen vlaktes met uitzicht op de canyons. Helaas wel wat druk door kinderen en volwassenen. Leuke route door een mooi gebied. Maar de "Needles" van de foto's zijn nog steeds ver weg en die willen wij ook dichterbij zien. Wij besluiten om nog een dag hier te blijven en morgen een langere route te lopen. Rijden naar Needles Outpost (winkel/camping met plekken zonder voorzieningen) die net buiten het park ligt. Worden leuk ontvangen en kunnen zelf een plek uit kiezen. Kiezen voor plek 12. Staan tegen de rode rotsen aan en volop in de zon. Het uitzicht is grandioos! Blijven tot het eten buiten zitten. Ook na het eten buiten en een rondje over de camping gemaakt. In de camper zitten lezen.

Dag 20 : Maandag 25 mei 2015 (Memorial Day)
Van / Naar : Canyonsland Needles district
Naam camping : Needles Outpost

Reisverslag: Als we op zijn is de zon nog voor ons achter de berg. In elk geval kunnen we in de zon koffie drinken (aan de overkant van het pad). We zijn nu zeer snel bij het Visitor center en vragen naar de route van ca. 6 uur die in het krantje staat. De start ligt nabij het campingterrein Squaw Flat. Daar rijden wij naar toe en parkeren de camper, zetten stoeltjes buiten en drinken koffie. Schoenen aantrekken, maar er zijn donkere wolken. Er komt net een parkwachter langs rijden waar wij aan vragen of het gaat regenen. Het zou kunnen, afhankelijk van de wind, dus nemen we ook onze cape's mee. Tien voor elf stappen we op de trail. Meteen is al iets onduidelijk, de gele streep die bij het visitorcentrum op de kaart is gezet begint hier niet. Nemen richting Big Spring en volgen deze trouw. Hoewel er op kaart meerdere kruisingen voorkomen hebben wij er niet één gezien. Wij maken in ieder

geval een prachtige wandeling, klimmen soms met veel moeite (handen en voeten werk!) omhoog of omlaag. De hoogte verschillen zijn best pittig. De uitzichten grandioos. De Needles komen steeds dichterbij. De Needles zijn rechtop naast elkaar staande naalden (spitsen) van rood gekleurd zandsteen. We stoppen regelmatig om te rusten en te drinken. Komen slechts enkele mensen tegen of halen ons in. Na weer een aantal rotsen over te zijn gegaan, gaan we steeds verder de bergen in en dat kan niet de bedoeling zijn (gelet op tijd en afstand). Net als er enkele jongelui aan komen vragen we waar wij zijn, zij weten het niet precies maar wijzen op de kaart een gebied aan die verder weg is dan ons doel was. Wij keren terug op ons pad (zou ook zijn gebeurd in het voorstel van het visitor center). Moet zeggen het gaat vlotter, wij krijgen meer ervaring! In het laatste stuk krijgen we grote druppels en trekken onze cape aan. Lopen gaat wel, maar klimmen met een cape is een crime. Gelukkig wordt het droger en kan de cape af. Tien voor half vijf zijn we weer bij de camper. We nemen wat te drinken, er komt wind en het gaat regenen! We ruimen even op en rijden weer naar de camping. Nadat we betaald hebben wil Jan een blikje bier kopen en haalt dit uit de koelkast. Afrekenen hoeft niet, geef me maar een hug, het is Memorial Day. Nemen nu een andere camperplaats waar 's morgens de zon eerder is. Gaan nog een uurtje lezen in de zon.

Dag 21 : Dinsdag 26 mei 2015
Van / Naar : Canyonsland naar Bluff
Naam camping : Cadillac Ranch RV Park

Reisverslag: Vertrekken nadat we van de koffie en de zon hebben genoten. Het is wederom een flink eind (> 35 mijl) rijden naar de doorgaande weg. Onderweg maken we nog een stop voor de koffie en dan rijden we naar het zuiden. Bij Monticelli gaan we tanken en kijken we uit naar een supermarkt. Helaas is deze niet gezien. Rijden op ons gemak door naar Blanding en stoppen bij het visitorcenter. We krijgen een goede uitleg op onze vraag voor een dumpstation en een supermarkt. Op onze vraag laat de mevrouw zien hoe de weg vanaf het Gooseneck SP naar het noorden er uit ziet. Hier kan geen camper over heen. Dit betekent dat wij vanaf Gooseneck weer terug moeten rijden om hier via Bluff en Blanding naar het westen te kunnen rijden. Eerst stoppen we bij de supermarkt, die verrassend groot en uitgebreid is. Doen onze inkopen en rijden naar de dump, even zoeken en wij kunnen aan de slag. Ook vullen we de watertank weer volledig. Even verderop gaan we bij een groot recreatiepark staan en zetten de stoeltjes buiten om te eten. Jan maakt broodje klaar en Ellie mag in de zon zitten. Als we zitten te eten zien we ver over de heuvels onweer aankomen die vrij snel dichterbij komt. De laatste stukjes brood eten we binnen want het gaat opeens flink waaien en er vallen enkele grote druppels. We gaan verder zonder echt regen te hebben gehad. Via Bluff rijden we naar het Gooseneck SP. De omgeving verandert sterk en de wegen zijn sterk heuvelachtig. Bij het Gooseneck park is er zon maar ook grote wolken. Vanaf de rand van het plateau is te zien hoe de rivier kronkelt. Er zijn meerdere bochten te zien vanaf een grote hoogte. Heel bijzonder! Nemen van verschillende kanten foto's. Ook nu komt er weer in de verte een donkere regen wolk op ons af. Nemen een ijsje en het gaat weer flink waaien, we gaan in de camper zitten. Bij het Gooseneck SP is Dry Camping mogelijk maar vanwege de wind is dit nu niet aan te raden en besluiten dus terug te rijden naar een camping in Bluff (22 mijl). In Bluff zijn drie campings waarvan deze de netste is. Er is geen plaats met voorzieningen wel kan Dry worden gestaan hetgeen we gaan doen. De temperatuur is prima, af en toe zon, maar veel grote wolken.

Dag 22 : Woensdag 27 mei 2015
Van / Naar : Bluff naar Hanksville
Naam camping : Dukes Slickrock Campground & RV Park

Reisverslag: Het is een mooie en warme dag. Bij vertrek vragen we even waar wij propeen kunnen tanken, dat kan bij Blanding op de kruising van weg 95 die wij op moeten gaan. Hetgeen wij daar ook doen. Het is een mooie weg en wij rijden tot het Natural Bridges NM. Kopen een ticket bij het visitorcenter en vragen een wandelkaart. Bij de eerste stop nemen we eerst nog koffie. Bij deze stop is een overlook van de Sipapu Bridge te zien. Dit is de een na grootste arch (of bridge) van Amerika. De picknick plaats slaan we over want wij willen bij de bridge gaan wandelen. Bij de trailhead maken we ons klaar en maken we broodjes voor onderweg. De afdaling naar het dal is deels door middel van ladders en trappen en voor de rest over stenen. Het is toch 150 hoogte meter naar beneden. Onderweg maken we foto's en eten we onze boterhammen. Zittend onder de brug drinken we water en besluiten we het dal (de canyon) in te lopen en als het kan tot de oude Indianen nederzetting. Het smalle pad leidt door de bosschages, over stenen en over het riviertje. We lopen tussen zeer hoge rotswanden (canyons) tot we inderdaad de oude nederzetting zien. Vanaf hier gaan we weer de zelfde weg terug. De klim naar boven bij de bridge is even zwaar maar loopt makkelijker dan het dalen. Al met al zijn we 3,5 uur onderweg geweest. Na een kleine rust pauze bij de camper rijden we naar andere overzichtspunten waaronder het uitzichtspunt naar de ruïne en lopen de trail naar de rand. We kunnen nu in de diepte

zien waar wij gelopen hebben. Vanuit het park tot aan de eerst komende campground is in Hanksville en is bijna 90 mijlen rijden. Het is nu ongeveer 5 uur. Ellie gaat rijden tot een plek waar we de avondmaal kunnen gebruiken. De weg die wij nu rijden is erg stil, er zijn zelden tegenliggers en ingehaald worden is sporadisch het geval. Hoewel het een mooi landschap is wordt het eentonig door de hoeveelheid. Net voor de brug over de Colorado River (de enige brug over Colorado River binnen een straal van meer dan 100 km) stoppen we op een plek vanwaar we uitzicht hebben op de brug en op het hele dal. Ellie gaat het eten klaar maken en Jan helpt met dekken e.d. Het was opvallend dat tijdens het eten (ca. een half uur) niet één auto is langs gekomen! We nemen koffie in de zon maar door kleine vervelende vliegjes gaan we naar binnen. Tegen acht uur gaan we het laatste stuk rijden. Eerst nog erg veel rode gesteente bergen en later over een enorm hoogvlakte met kaarsrechte wegen. Het is al bijna donker als we de lichtjes van Hanksville zien liggen. Ons aanmelden bij de campground en de camper neerzetten is snel gebeurd. Uit puffen met koffie en frisdrank.

Dag 23 : Donderdag 28 mei 2015
Van / Naar : Hanksville naar Joseph
Naam camping : Flying-U-Country Store & RV park

Reisverslag: Prachtig weer. Na het ontbijt gaat Ellie wasgoed verzamelen en naar de laundry brengen. Ondertussen in de camper weer wat opruimen en foto's op de website zetten. Koffie drinken, de was wisselen en in droger doen. Al met al kunnen we om 11 uur vertrekken. Eerst rijden wij door een landschap van losstaande bergen. Dan rijden we het Capital Reef NP binnen en willen parkeren om naar de Hickman Bridge te kunnen wandelen. Maar helaas is de parkeerplaats geheel vol! Wij rijden een stukje terug en parkeren op een andere parkeerplaats. Hier gaan we eerst even rustig lunchen en bekijken de drukte op de weg. Na de lunch gaan we alsnog proberen te parkeren voor de Hickman Bridge en nu is er ruimte genoeg. Trekken de bergschoenen aan en wandelen naar de Hickman Bridge (een natuurlijke brug). Het is nu een wandeling van eerst omhoog lopen naar de brug toe. Het is toch wel druk op dit pad en ontmoeten ook weer Nederlanders. Het is een leuk pad zonder veel klim moeilijkheden. Bijna boven bij de brug kan je een rondje lopen, je loopt dan onder de brug door. Ook is er dan een mooi uitzicht over het dal. In circa 2 uur zijn we heen en weer. Weer terug bij de camper nemen we een ijsje uit de vriezer. Na het Capital Reef NP wordt de natuur anders, meer weides en kleinere dorpjes. Na de plaats Loa besluiten we vandaag nog door te rijden tot Joseph. Hier is een eenvoudige en rustige camping. We hebben uitzicht op een kleine weide waar net een aantal koeien zijn los gelaten en lopen te springen. Geen regen gehad, wel dreiging.

Dag 24 : Vrijdag 29 mei 2015
Van / Naar : Joseph naar Bryce Canyon
Naam camping : Bryce Canyon Pines

Reisverslag: 's Morgens rustig foto's klaar gemaakt en verzonden via WiFi in de campingwinkel en nemen er koffie bij. Rijden dan naar Monroe omdat hier een Hotspring moet zijn. Zien geen borden maar vinden de locatie m.b.v. de tablet. De Hotspring blijkt te liggen bij/boven een oud zwembad. De eigenaren zijn er niet maar wij moeten een envelop gevuld met geld onder de deur door schuiven. Op de berghelling boven het oude zwembad blijken een aantal (in groepjes van twee en drie) badkuipen te staan die worden gevuld met warm water uit de hotspring. Ook staan er twee betonnen basins die via buizen worden gevuld met het hete water. Bij één bak valt het hete water direct vanuit de hotspring in de bak. Na omgekleed te hebben in de camper gaan we eerst in de badkuipen zitten. Het is even langzaam aan wennen aan het bijna heet te noemen water. Eenmaal in het bad zittend is het heerlijk en met een fantastisch uitzicht over de omgeving en naar de bergen met op top een laagje sneeuw. Dan lopen we naar de groten baden. De ene bak is veel heter dan de andere bak. Maar dit is heerlijk om in te zitten. Anderhalf uur later gaan we eten in de camper en rijden daarna naar het Bryce Canyon Park. Half zes zijn we op de camping. Hoewel de camping praktisch vol is, kunnen we toch voor twee nachten boeken. Na het avondeten lekker in de zon zitten lezen.

Dag 25 : Zaterdag 30 mei 2015
Van / Naar : Bryce Canyon
Naam camping : Bryce Canyon Pines

Reisverslag: De zon schijnt pas laat door de bomen heen en drinken onze koffie in de zon. Vanaf de camping naar de ingang van Bryce Canyon NP is slechts 6 mijl. Wij zien al vele campers op een parkeerterrein staan voor de ingang, er rijdt een shuttle bus om in het park het aantal auto's en campers te verminderen. Nu rijdt de shuttle bus tot uiterlijk het Bryce Point. Als je verder het park in wilt dan ben je toch aangewezen op het eigen vervoer. Wij willen onze camper wel gewoon mee nemen en dat kan ook, alleen is dan het parkeren op vele punten niet toegestaan. Wij zetten de camper op de overflow nabij de North Campground. Nog even koffie drinken, schoenen aan en de tas inpakken. Wij

hebben besloten om naar de Tower bridge te lopen. Een afstand vanaf de parkeerplaats van ruim 2 mijl (3,5 km) heen en de zelfde afstand terug. Het pad loopt vanaf de Rim vrij rustig naar beneden en leidt tussen de rotsen door zo dat er steeds weer een ander uitzicht is. Al met al zakken wij 245 meter naar het dal. Onderweg maken we een praatje met een dame uit New York, drinken we regelmatig en gebruiken we onze lunch. Het is zonnig maar gelukkig niet heet. Bij de Tower bridge nemen we weer even pauze en maken we natuurlijk ook foto's. Er komen nu wel donkere wolken opzetten. Rustig aan gaan we het pad op naar boven. De zon verdwijnt achter de wolken dat is enerzijds wel jammer maar anderzijds is dit fijn. Het naar boven lopen is op deze hoogte (2500 m) best inspannend en dan is wat koelte lekker. Er vallen wat grote druppels maar dit stelt niets voor. Terug op de Rim lopen we naar het Sunrise Point om nog even van het uitzicht te genieten. Dan terug naar de camper, we zijn ruim 3,5 uur op pad geweest. Als we net in de camper zijn komt er een flinke bui. Rusten uit in de camper met een ijsje en wat drinken. Om vier uur rijden we terug naar de campground, onderweg nog enkele boodschappen gehaald. Op de campground buiten in de zon zitten lezen. Twee dames komen vragen hoe hun opklaptafel open moet. Jan weet raad. De dames komen uit Oostenrijk en blijven 2 maanden trekken in de VS. Na het avondeten ook nog buiten zitten lezen en een ommetje gelopen.

Dag 26 : Zondag 31 mei 2015
Van / Naar : Bryce Canyon naar Duck Creek Village
Naam camping : Pinewoods Resort

Reisverslag: Net als gisteren schijnt de zon laat door de bomen heen. Rijden nu wel naar parkeerplaats bij de shuttle bussen en willen met de shuttle bus het Bryce Canyon park in omdat wij gaan wandelen vanaf het Bryce Point (is alleen per auto en shuttle bus bereikbaar). Op de parkeerplaats pakken we onze tas in en trekken we onze bergschoenen aan. De bussen gaan om de tien minuten dus wij zijn redelijk snel bij het Bryce point. Om 11 uur lopen wij het pad op naar de Hat Shop. Het eerste stuk is vrij vlak maar later is het pad langzaam constant dalend, het is warm met de zon. Het aantal wandelaars op dit pad is minimaal. We lopen om een rode rotsformatie heen en dalen dan door een bos (verspreid staande bomen). Af en toe even rust voor water en genieten van de uitzichten. De route vanaf het Bryce point tot de Hat Shop is (heen en terug) 6,5 km met hoogte verschil van 330 m. Lijkt niet lang maar op een hoogte 8300 ft (2500 m) is dit best zwaar voor ons. De Hat Shop is een afstorting waarin een groot aantal Hoodoo's staan. Hoodoo's zijn steenpilaren met een soort hoed op. Het is een leuk gezicht. In de schaduw van wat boompjes eten we onze boterhammen op. Dan lopen we terug maar nu weer omhoog. Gelukkig is er meer bewolking gekomen en waait er af en toe een lekker koel windje, hetgeen onze zweten wat minder maakt.

Ruim over drieën zijn we terug op Bryce Point en wachten we op de bus. Terug bij de camper nemen we een ijsje en wat te drinken. Dan rijden we naar weg 12 en vervolgens weg 89 naar het zuiden. In eerste instantie willen we stoppen in Hatch maar besluiten verder te gaan tot Duck Creek Village (een wintersportplaats). Het ligt vrij hoog aan weg 14 en is er stil (nog 1 camper). Buiten zitten lezen.

Dag 27 : Maandag 1 juni 2015
Van / Naar : Duck Creek Village naar Valley of Fire
Naam camping : Atlatl Rock

Reisverslag: In de ochtend, tijdens het koffie drinken, reserveren we via internet voor 2 nachten een camping in Las Vegas. Na vertrek rijden we weg 14 verder door. De weg stijgt nog voortdurend en wij zien lava velden en lage gebergten. De weg stijgt tot 3.000 m. Aan de andere zijde van de top is er natuurlijk een afdaling met veel bochten die voert door een mooi bergland met diepe kloven. In Cedar City moeten we de weg vragen naar weg 59 richting Newcastle en Enterprise. Een chauffeur legt het precies uit. Deze weg gaat eerst door een heuvelslandschap en later door een zeer breed dal met veel landbouw/veeteelt. Het waait vandaag stevig zodat het sturen van de camper soms wat lastig is. In Enterprise zoeken we achter een benzine station een plek om te lunchen. We blijven i.v.m. de wind binnen zitten. Wel zien we aardig wat activiteiten bij het benzine station (wat je niet verwacht in zo'n klein gehucht). Als we het grote dal weer uit gaan komen we in een bergachtig gebied te rijden. Bij Veyo (ons doel) vragen we naar de hotspring c.q. zwembad en worden prima verwezen. Hoewel er langs de doorgaande weg een groot bord staat ligt het zwembad toch wat achteraf. Deze hotspring hebben via Google gevonden, hier in Veyo wordt het warme water uit de grond gebruikt om het water in zwembad warmer te maken. Parkeren op een leeg parkeerterrein en lopen via een steil aflopende weg naar het zwembad. Er zijn hier toch aardig wat mensen, vooral kinderen en jonge moeders. Wij kijken en vragen naar het watertemperatuur (87 gr F, 28 gr). Lopen terug naar camper (steile helling op!) en halen onze badkleding en drinken de laatste jus orange.

Na betaald te hebben gaan we ons omkleden. Onze kleding leggen we in onze rugzak en nemen we mee naar de vele stoelen rondom het bad. Het is erg warm en zeer zonnig dus gaan we meteen in het water. Nu valt dit even tegen, het water lijkt wel koud, maar eenmaal door dan is het water wel lekker.

Op één plek stroomt er het warme water in het zwembad. Het water is erg helder. Na het zwemmen gaat Ellie zonnen en Jan in de schaduw lezen. Naast het zwembad is ook een heel klimgebeuren. Wij zien tussen 2 bergtoppen (van lava) kabels lopen waarover je kan abseilen. Maar dat gaan wij niet doen. Wat later gaan we nog een keer zwemmen en ons aankleden. Om vier uur gaan we terug naar de camper. Wij vervolgen de weg naar St. George, een prachtige weg tussen oude vulkanen en rode en witte rotsen! In St. George zoeken we de Walmart op om nog enkele boodschappen te halen. En dan op de snelweg richting Las Vegas tot de afslag naar Valley of Fire. Dit is toch een behoorlijk lang stuk welke ook nog deels door Arizona loopt. De wind maakt dat het lastig sturen is. Eenmaal in Nevada kunnen we de klok een uur achteruit zetten. Bij de afslag gaat Ellie rijden tot op de camping in het park. Er zijn nog wat plekken vrij en wij kiezen voor nr 25 (een plek met water en elektra). Het is hier zeer warm, ver boven de 30 gr., Jan zet voor het eerst de airco in de camper aan! Ellie gaat eten klaar maken en Jan gaat betalen. Na het eten een rondje over camping lopen en later lopen dit rondje nog een keer in het donker.

Dag 28 : Dinsdag 2 juni 2015
Van / Naar : Valley of Fire naar Las Vegas
Naam camping : Las Vegas RV Resort

Reisverslag: Worden om half zes wakker van de zon. Door het uur verschil is het 's morgens eerder licht en 's avonds eerder donker. Jan gaat het zonnenscherm naar beneden doen zodat de zon wordt afgeschermd en wij nog even kunnen slapen! Een uurtje later staan we toch op, het is al behoorlijk warm. Doen heel rustig aan, zitten lekker buiten tot tegen 11 uur en vertrekken dan naar het visitor center. Kijken even rond maar het is er vrij druk, er stoppen hier ook toeristische bussen. De weersverwachting is dat het vandaag 35 gr. gaat worden. We rijden de weg op die achter het visitor center ligt. Rijden tot aan de Rainbow Vista en gaan hier een stukje wandelen tot in een soort canyon, het is eigenlijk te warm om te lopen. Dan rijden wij nog wat verder door en slaan een zijweg in. Op het einde is een keerlus waar geparkeerd kan worden om van de vergezichten te genieten. Hier gaan we zo staan dat ons zonnenscherm schaduw geeft op het trottoir. Hier blijven we lekker een uurtje zitten en wat eten. Jan valt van de warmte even in slaap!

Dan verder naar het einde van de weg bij de White Domes. Hier lopen we een klein stukje want we waren hier al eens vroeger wezen wandelen en het is nu ook te heet om de hele ronde te gaan lopen. We gaan terug om onderweg bij een parkeerplaats een ijsje te nemen. Als we weer te hoogte van de Rainbow Vista zijn dan worden we naar de kant gewezen. Alle auto's moeten stoppen want er hangt een helikopter boven de weg, blijkt een man van de rotsen te zijn gevallen die iets gebroken heeft. Man wordt van rotsen gehaald met helikopter en er komt een ziekenauto waar de man heen gaat. Als de weg weer vrij is gemaakt kunnen we verder. Wij stoppen nu bij het visitor center om ons ijsje te eten. Daarna rijdt Ellie het park uit tot aan de snelweg en Jan rijdt naar Las Vegas omdat Ellie beter de kaart kan lezen in Las Vegas. In Las Vegas zijn ontzettende lange straten maar wij komen precies bij onze bestelde camping uit. Onze papieren liggen klaar en wij komen op plek 282, een plek tegenover het zwembad. Het is nog steeds erg warm en gaan gelijk zwemmen en na het avondeten gaan we zwemmen en in de Spa.

Dag 29 : Woensdag 3 juni 2015
Van / Naar : Las Vegas
Naam camping : Las Vegas RV Resort

Reisverslag: Worden wederom vroeg wakker van de zon, Jan laat weer het zonnenscherm zakken. Kwart voor zeven staan we op, het wordt vandaag weer 35 gr.! Wij gaan vandaag gebruik maken van de mooie familie doucheruimte op de camping. Ca. 9 uur lopen we naar de receptie en krijgen een andere doorrijkaart en nemen de gratis koffie mee. Daarna lopen we naar de Walmart, die hiervandaan op 20 min. lopen ligt. Kopen nootjes, broodjes e.d. voor de terugreis. Weer terug op de camping drinken we een tweede koffie en gaan daarna zwemmen. Ondertussen pakken we wat in en ruimen wat op. Na de lunch gaan we verder met inpakken en opruimen. Ook gaat Ellie nog een klein wasje laten draaien. Na het laatste ijsje uit de vriezer te hebben genomen gaan we om half vier zwemmen en in de spa en natuurlijk nog wat zonnen. Het is echt weer 95 F (35 C) geworden. Na het avondeten zijn de koffers al aardig gevuld.

Dag 30 : Donderdag 4 juni 2015
Van / Naar : Las Vegas
Aantal gereden km. : ruim 4200 km (2625 mijl)

Reisverslag: Staan vandaag wat eerder op en het is alweer behoorlijk warm. Na de ochtend zaken pakken we laatste spullen in. Vragen aan een 4 tal jonge Nederlanders die ook met camper op het terrein staan of zij geïnteresseerd zijn in een aantal overblijvende spullen. Dat zijn zij wel! Even over 10

uur rijden we naar Apollo aan de Boulder Hwy. Onderweg moeten we de benzinetank vol tanken. Het terrein bij Apollo is vrij groot en er staan vele campers te wachten. Wij zetten de camper neer en lopen naar binnen voor de verdere afhandeling. Een dame gaat met ons mee om de camper te schouwen, heeft hier en daar commentaar op hetgeen wij tegen spreken. En wij geven aan wat volgens ons niet goed werkt. Binnen wordt de financiële kant besproken. Maar wij blijven met een vraag zitten en zullen dit nog eens met Travelhome bespreken. Ook hebben wij aangegeven het persoonlijk pakket van Apollo aan de zeer magere kant ervaren. Al met al hebben wij geen fijn (financieel) gevoel over gehouden aan Apollo.

Na de afhandeling is een taxi besteld die ons vlot naar het Monte Carlo hotel brengt. De koffers en tassen worden op een wagentje gezet en zal later door een belboy naar onze kamer worden gebracht. Wij gaan inchecken en moeten in de rij wachten, met ruim 4.000 kamers zijn er natuurlijk dagelijkse vele nieuwe gasten. Krijgen een kamer met Kingsize bed op de 9^e verdieping. Als we op de kamer zijn bellen we de Belboy die even later onze koffers en tassen komt brengen. Blijven even een uurtje op de kamer zitten en eten een mee gebracht broodje. Later gaan we wandelen op de Strip, het is erg warm. Kijken in verschillende winkels en gaan dan weer naar onze kamer. Elke keer moeten wij dan ook door het hele casino lopen! Tegen etenstijd gaan we weer naar de Strip en lopen weer een rondje en gaan bij Danny eten. Terug in het hotel halen we koffie bij Starbucks en nemen dit mee naar de kamer. Gaan ons klaar maken om morgenochtend zo min mogelijk te moeten doen.

Dag 31/32 : Vrijdag 5 juni 2015 en zaterdag 6 juni

Van / Naar : Las Vegas via Houston naar Amsterdam

Reisverslag: Staan om half vijf op (is nog donker), eten broodjes, enkele broodjes klaar maken om mee te nemen, gaan douchen en aankleden. Opruimen en de koffers dicht maken. Omstreeks zes uur gaan we naar beneden, uit checken en naar de taxi standplaats lopen. Taxi naar het vliegveld is maar een kwartier rijden. Op het vliegveld eerst de koffers gewogen, Ellie kan nog jassen in de koffers kwijt! Dan zelf de koffers ingecheckt. Het gaat wel vlot. Wij lopen nog een rondje buiten het gebouw en nemen foto's van de sky-line van Las Vegas. Vervolgens door de Security, wij hebben een speciaal teken op onze instapkaart gehad en kunnen nu vlot, zonder schoenen uit te doen e.d. zo door lopen. Lopen naar de Gate en kopen onderweg koffie. Instappen en dan de vlucht naar Houston. Een rustige vlucht van ruim 3 uur, lezen en wat drinken. In Houston moeten we binnen de luchthaven blijven en gaan wel naar de betreffende hal en gaan daar op ons gemak eten bij Ruby's.

Als we vlak bij onze Gate even zitten te lezen in afwachting van vertrek dan wordt er omgeroepen dat wij vanaf een andere Gate gaan vertrekken. Dus weer lopen. Nu blijkt dat het vliegtuig er nog niet is. Uiteindelijk vertrekken we pas een uur later. In het vliegtuig zit naast ons een jonge man uit Nederland die met zijn vriend drie weken door de VS heeft gereisd om pretparken (de grote achtbanen) te bezoeken, bijzonder!

De vlucht verloopt prima, eten en drinken, en we kunnen ook wat slapen. Komen een halfuur later aan dan gepland. Ook is het druk bij de douane en duurt de kofferband wat lang. Maar om even over 10 uur staan we buiten en worden we opgewacht door onze burens die ons keurig thuis brengen.

Ook deze camperreis was weer bijzonder, veel gewandeld, veel canyons, veel bergen, veel regen, veel zon en veel genoten!